

родъ. Презъ обиколката си харесалъ и обикналъ българитѣ, защото намѣрилъ у тѣхъ гостоприемство, трудъ, трезвеностъ и любовъ. Като се завърналъ въ Цариградъ, той казалъ на тамошнитѣ англичани и американци, че българитѣ сж работни, но се нуждаятъ най-много отъ училища и учени хора. За това поръчалъ да се избератъ 5 способни българчета и да се изпратятъ на учение въ американското училище на островъ Малта въ Срѣдиземно море. Ала това училище се затворило и вмѣсто него се отворило ново американско училище — *Робертъ Колежъ* — на Босфора до Цариградъ. Въ това училище пакъ по препоръка на Д-ръ Лонгъ и други американци били приети на учение много българчета, които, като свършили учението си, станали родолюбиви и бележити български държавници, писатели и министри въ освободена България.

Д-ръ Лонгъ скоро научилъ български езикъ и навсѣкжде поучвалъ народа, а особено неговитѣ младежи. Той се погрижилъ да се напишатъ книжки и да се напечататъ за четене отъ българскитѣ юноши и младежи. Навсѣкжде, дето отивалъ, Д-ръ Лонгъ защищавалъ отъ турци и гърци българския народъ и го упжтвалъ въ добро.

Презъ 1872 г. се случило нѣщо важно. Българскиятъ екзархъ въ Цариградъ Антимъ I обявилъ тържествено въ църквата на празника Св. Кирилъ и Методий, че *българитѣ вече се отдѣлятъ отъ гърцитѣ*, защото иматъ своя народна църква и свои владици. Цариградскиятъ патриархъ страшно се разсърдилъ на българитѣ за тази имъ постъпка, прокледъ Антима и владицитѣ и писалъ писмо до всички български свещеници да обяватъ на народа въ църквитѣ да не слуша екзарха Антима и българскитѣ